

Zorgen en de lelies...

'Daarom zeg ik jullie, maak je geen zorgen over jezelf en over wat je zult eten of drinken noch over je lichaam en over wat je zult aantrekken...'

Iedere dag kijken we toch even naar het nieuws, en ook op onze telefoon komen af en toe berichten binnen over hoe het in de wereld toegaat. Sinds maart komen er steeds cijfers, aantal besmettingen, aantal patiënten op de IC en het aantal doden.. Die cijfers zijn belangrijk want die gaan over de gezondheid van ons allen. Het zijn geen leuke cijfers al worden ze minder alarmerend. Achter ieder cijfer zit leed, verdriet en angst. In het nieuws zien we meer narigheid. Het verdriet en de woede in Amerika. Nog steeds zijn er soorten mensen, bepaalt de kleur van je huid je leven. Helaas overal op de wereld is dit kwaad. Zorgelijk wat er gebeurt en zorgelijk hoe er op gereageerd wordt, want dat heeft weer te maken met die cijfers. Dicht bij elkaar demonstreren mag weer niet, daar kun je ziek van worden.

Ik hoor ook in telefoongesprekken droevige ervaringen. Als je in een zorgcentrum woont, je kinderen haast stiekem ontmoeten achter een hek ergens op het terrein. Of ze mogen nu op bezoek. Afsgesproken tijd, kinderen mondkapje op...is dat een fijne ontmoeting?

Dit is het moment waar de zorgen toeslaan, hoe moet dit verder, wat is onze toekomst? Wanneer houdt dit op en hoe gaat het met de economie..

Zorgen, dat zijn van die spoken die door je hoofd gaan. Zorgen kun je niet vastpakken en de deur uitzetten of in de koelkast of diepvries.

Ze gaan met je op de loop en je doet het allemaal zelf.

Hoe vrolijk je ook bent, ze sluipen bij je binnen. Helemaal onzin zijn ze niet moet ik eerlijk zeggen maar wat doe je er mee?

Vannacht was het weer zo ver. Het was warm ook dat nog en daar kwamen ze aan die zorgen...

'Wat als' dat soort gedachten en 'hoe moet dat nou?' 'wanneer is dit klaar?'

Eigenlijk schaamde ik me ook een beetje in mijn lekkere bed in mijn fijne huis met mooi balkon.

Prachtige volkstuint vol aardbeien en ander heerlijks. Dit jaar lijkt het wel extra overvloedig.

Opeens schoot deze tekst van Jezus me te binnen. Uit het evangelie van Matteüs, hoofdstuk 6..

over die zorgen... 'Kijk naar de vogels in de lucht, ze zaaien niet en oogsten niet en vullen geen voorraadschuren, het is jullie hemelse Vader die ze voedt. Zijn jullie niet meer waard dan zij? Wie van jullie kan door zich zorgen maken ook maar een el aan zijn levensduur toevoegen...'

Raar die bekende tekst, wat heeft die nog aan nieuws te brengen? Die zou op het nieuws moeten komen en af en toe op mijn telefoon al piepend zich moeten melden.

Ik ging heerlijk slapen, zelfs langer dan anders, niet vroeg op pad met de fiets. Ik lag nog in dromenland bij de lelies in het veld die zo prachtig bloeien....

Vanmorgen dacht ik aan Huub Oosterhuis die een lied heeft geschreven wat u ook goed kent: 'De Heer heeft mij gezien en onverwacht...'

Hij citeert in dit lied Psalm 127 vers 2: *'hij geeft het zijn lieveling in de slaap....'*

*3 Gij geeft het uw beminden in de slaap,
Gij zaait uw naam in onze diepste dromen.
Gij hebt ons zelf ontvankelijk gemaakt
zoals de regen neerdaalt in de bomen,
zoals de wind, wie weet waarheen hij gaat,
zo zult Gij uw beminden overkomen.*

ds. Agnes Hana